

Sygn. akt V CSK 159/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa E. B. i P. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w B.
i Prezesowi Sądu Okręgowego w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powodów na rzecz Skarbu Państwa -
- Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwoty po 300
(trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, powołując się na pierwszą z wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku; zatem, aby istotne zagadnienie prawne mogłoby stanowić przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinno występować w rozpoznawanej sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11, nie publ.).

Skarżący ujął zagadnienie w pytaniu, „czy zaktualizowanie się stanu faktycznego określonego przepisem art. 204 § 1 ustawy - Prawo upadłościowe z 1934 r. może prowadzić do przekształceń własnościowych w odniesieniu do przepisów art. 140 k.c. oraz art. 50 k.c. i art. 47 §1 k.c.” oraz dołączył do niego uzasadnienie sformułowane w sposób kazuistyczny i niepozwalający na wyodrębnienie problemu o charakterze uniwersalnym. Niezależnie od tego należy zauważyć, że w zaskarżonym wyroku nie zakwestionowano twierdzeń skarżącego co do zasady, wskazano jedynie na okoliczność, że roszczeń przeciwko syndykowi masy upadłości powinno się dochodzić w postępowaniu upadłościowym. Podobne

stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 kwietnia 2000 r., III CZP 3/00 (OSNC 2000, nr 11, poz. 196, BSN 2000, nr 4, s. 11).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że zagadnienie prawne nie zostało sformułowane w sposób prawidłowy, a tym samym wskazana przez skarżącego przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie została spełniona.

Z tych względów na podstawie art. art. 398⁹ § 2 k.p.c.) orzekł, jak w sentencji.

[aw]